

[Kim Behnke]

mennesker, som står og venter på at komme til Danmark og har forventning om, at de kan komme til Danmark. Dertil er der ikke andet at sige, end at de partier, de personer – hvad enten det er i Dansk Flygtningshjælp, i Dansk Røde Kors eller i de politiske partier – der har givet udlændingene det indtryk, at de kan komme til Danmark, altså har gjort regning uden vært, og derfor er det ikke skatteyderne, det skal komme til last.

Situationen er ikke anderledes, end hvis en købmand har haft et tilbud og må meddele, at det gælder, så længe lager haves. Nu haves der ikke lager længere. Den danske befolkning magter ikke at betale flere penge til udlændinge, og derfor må vi sige stop. Gæsterne fra udlandet må have at vide, at festen er forbi. Og derfor er der ingen grund til, at der er flere, der kommer og forsøger at deltage i festen; for den er for længst forbi.

Med de enorme milliardbeløb, den danske befolkning i øjeblikket pålignes som følge af den uhæmmede indvandring af asylanter og af andre, er tiden inde til, at der bliver sagt stop. Det har man chancen for ved om lidt, når vi skal stemme om dette beslutningsforslag, klart og utvetydigt at stemme for. Og det skal jeg derfor anbefale Folketingets medlemmer at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Vi har en forhåbning – jeg ved ikke, om den er begrundet – om, at vi kan bruge teknologien igen. Vi gør et forsøg i hvert fald.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 110 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1993.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(FremSAT 6/10 92. Første behandling 22/10 92. Betænkning 28/10 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Selv om der ikke – som det vist hedder her i huset – er tradition for, at andenbehandlingen af finansloven giver anledning til debat, i og med at vi jo har behandling af ændringsforslagene under tredjebehandlingen, synes jeg alligevel, der er grund til at gøre Folketinget opmærksom på den kendsgerning, at alene i den tid, der er gået siden fremsættelsen af finanslovforslaget, den tid, der er gået med udsigtsløse forhandlinger, har de økonomiske kendsgerninger uden for huset her medvirket til, at det finanslovsforslag, som regeringen fremsatte i august måned, er totalt og aldeles udhulet.

Underskuddet bliver langt, langt større, end regeringen har forudsat. Udgifterne på en lang række områder stiger – jeg nævnte lige flygtningeområdet for lidt siden. Der har i mellemtiden været 500 mio. kr.s gavmild bevilling – efter vores mening fejlagtig – til Færøerne. Der er stigende arbejdsløshed og alle mulige andre dårligheder, som gør, at det finanslovsforslag, der oprindeligt blev fremsat, overhovedet ikke hænger sammen længere.

Der er i dag så stort skred i de offentlige finanser med større og større udgifter, at der i den grad er grund til, at folketingsmedlemmerne erkender, at tiden er inde, hvor der skal en ganske, ganske anden fremgangsmåde til ved tilrettelæggelsen af de offentlige finanser, vi kan ikke over for vores børn og børnebørn tillade os at skubbe en gældsbyrde foran os. En gældsbyrde, som sandt at sige er en uindfriet skatteforhøjelse.

Jeg har tidligere brugt den sammenligning, at alene i 1992 ville en fjernelse af underskuddet på statens finanser betyde, at momsen ikke skulle være 25 pct., men 35 pct. Hvis man ikke synes, at det var særlig behageligt, kunne man også fjerne underskuddet ved at forhøje indkomstkatterne, skatten på arbejde, med hele 13 pct.

Ingen af delene er selvfølgelig noget, nogen af os ønsker, og vi skal langt fra anbefale det i